

PsittaScene volym 18 nr 2, maj 2006
Översättning Bo Gerre/Dan Paulsen
www.worldparrottrust.org
sweden@worldparrottrust.org

Innehåll

Från ordföranden	2
Fullt hus: Världens största papegojkoloni	3-7
Förvildade papegojor i Monterrey, Mexico	8-9
Blå ungar	9
Utomparligt faderskap hos rödhuvad dvärgpapegoja	10
Medlemsmeddelande	11
DVD angående papegojors beteenden och träning av papegojor till försäljning	11
Nytt plagg till försäljning	11
Enligt min uppfattning	12-13
Till minne av...	14
Lika barn leka bäst	15
Fågelföreningar i Virginia, USA gör en insats för WPT	15
PsittaNytt	16-18
Nytt sätt att stödja WPT	18
Workshop för träning av papegojor och deras beteende	19
WPT allmän information	19
Papegojor i det vilda	20

Från the Director of WPT

EU förlänger förbud för import av vilda fåglar

Som vi rapporterade i det senaste numret av PsittaScene har det tillfälliga förbudet för import av alla vilda fåglar till EU förlängts från januari till och med maj. När den nya tidsgränsen närmade sig har EU:s ständiga kommitté för näringskedja och djurhälsa, som granskar dessa beslut, nyligen röstat för att förlänga förbudet till den 31 juli! Detta kommer att ge vår koalition ytterligare tid för att samla in och överlämna ytterligare information om vad som har och vad som inte har hänt som en följd av förbudet under det senaste halvåret. Det allra viktigaste är, att handeln helt har avstannat. Vi får veta att fångst praktiskt taget upphörde inom några dagar efter att moratoriet tillkännagavs i oktober 2005.

Egendomligt nog är det som inte skedde som har intresserat EU-myndigheterna mest. Dogmen om handel med djur skulle ha fått oss att tro att dylika handelsförbud endast får handeln att gå under jorden och orsaka en ökad smuggling. Eftersom smugglade fåglar inte passerar något slags karantän, borde förbudet teoretiskt sett öka risken för import av sjukdomar. Som vi har sett i andra delar av världen, som vi har förutspått för EU och som vi nu har sett som en följd av det temporära förbudet, har inget sådant inträffat. Om något har takten i smuggling (som bevisats av takten i beslag) till och med minskat under senare månader.

Det bästa av allt detta är att enbart förlängningen av det temporära förbudet kommer att rädda ytterligare 600 000 vilda fåglar ... att läggas till de 2 000 000 det redan har räddat. Hur man än räknar, är detta en massa fåglar.

Det är din tur att hjälpa till ...Så här kan du göra!

Inom WPT är vi ständigt imponerade av er entusiasm för denna kampanj för att stoppa handeln med vilda fåglar. Vi får ofta frågan: "Vad kan jag göra för att hjälpa till?" Tiotusentals av er har redan hjälpt till genom att skriva under namnlistan, köpa förbudsarmband, före detta fångstman har gjort papegojfigurer

och liknande. Nu ber vi om hjälp av ett annat slag. Det tar inte lång tid, det är ganska roligt och det kommer verkligen att innebära en stor förändring. Här är var vi vill att ni skall göra helst nästa vecka.

Först en liten bakgrund ... De här besluten om förbud (och deras förlängning) och huruvida handeln skall stoppas för gott eller inte tas av verkliga mänskliga varelser i den europeiska kommissionen. Det mesta av deras arbete är i hög grad byråkratiskt och politiskt och stort sett otacksamt. Typiskt nog hör de bara från folk när någon tycker att det gjorts något fel! Under våra möten i Bryssel förra månaden gick det upp för oss, att de som var involverade i ta fram det tillfälliga förbudet har varit personligen intresserade av handeln med vilda fåglar. I själva verket har det känts riktigt bra för dem att ha tagit detta steg. Beslutet togs skenbart av biosäkerhetsorsaker men det visar sig, att de tyckte att de kände sig väl tillfreds med bieffekten att rädda miljoner vackra, vilda fåglar. Jag är säker på att ni håller med om att det inte var någon dålig bedrift.

Vår plan är lika enkel som rolig. Vi skulle vilja skicka tusentals fågelbilder till kommissionären som fattade beslutet, enbart för att tacka honom på fåglarnas vägnar för att han gjort en så fantastisk positiv gest. Vårt hopp är, att han inte bara skall upptäcka hur tacksamma vi är för hans ledarskap, utan att han också skall ha i åtanke hur många miljoner fåglar han kommer att rädda genom att fortsätta på den inslagna vägen även i fortsättningen. Så var vänlig och ta dig en minut, leta reda på ett vykort, gratulationskort, målning, foto av en fågel, vilken som helst, och skriv bara ett kort tackmeddelande på det. Det behöver inte vara långt eller detaljerat, bara ett tack så mycket för att han hjälper vilda fåglar. Om du är från en icke-engelsktalande del av världen, skriv på ditt modersmål – det är till och med bättre! Det är en fantastisk påminnelse om att han har räddat fåglar från hela världen! Och var snäll och be dina vänner, barn, vem som helst som tycker om fåglar att göra det samma och med lite tur kan vi få fram detta positiva budskap om tacksamhet högt och tydligt.

Skicka alla kort till följande adress:

Herr Markos Kyprianou
Kommissionär för hälsa och konsumentskydd
Europeiska kommissionen
B-1049 BRÜSSEL
Belgien

Vår fortsatta tacksamhet för din medverkan i denna viktiga strävan

James Gilardi, Ph.D

Director, World Parrot Trust

Fullt hus: Världens största koloni av papegojor

Patagoniens grävande papegojor

Av Juan F. Masello, Christina Sommer och Petra Quillfeldt

Tänk er världens största papegojkoloni. Med över 35 000 aktiva bohålor håller patagonienparakiten (*Cyanoliseus patagonus*) i El Cóndor, Patagonien, Argentina denna imponerande utmärkelse. Fåglarna i kolonin är nominatunderarten (*Cyanoliseus .p patagonus*). Räkningar under häckningsperioden 2001-02 visade att kolonin utbredde sig längs 9 km av en sandstensklippa, som vetter mot Atlanten i provinsen Rio Negro, Patagonien, och innehöll 51 412 hålor av vilka ett beräknat antal av 37 527 var aktiva. Dessutom befanns 6 500 papegojor, som inte skötte ungar, vara förbundna med kolonin under häckningsperioden 2003-04. Så vitt vi vet, är detta den största kända kolonin för hela ordningen Psittiformes (papegojor och kakaduor).

Några avgörande särdrag för häckningsbiologin hos Psittiformes, som bidrar till ordningens sårbarhet, innefattar den nästan oföränderliga vanan att häcka i hålor, det vanligtvis monogama häckningssystemet och frånvaron av revir bortom det omedelbara grannskapet av boet, vilket för flera arter bidrar till iögonfallande häckningskolonier. Dessutom saknas fortfarande för flertalet papegojarter grundläggande

biologiska data, vilka är nödvändiga för att kunna identifiera specifika hot, övervaka populationer och utvärdera vilka bevarande åtgärder som behöver göras.

Patagonienparakiter är koloniala Psittaformes. I Argentina förekommer arten från de andinska sluttningarna i nordväst till de patagoniska stäpperna i söder. Vanligtvis bebor de buskiga stäpper, sekundära xerofytskogar (anpassade till torrmarker), grässlätter och jordbruksmark, men de kräver sandstens-, kalkstens- eller jordbranter för att gräva ut sina bohålor. Arten flyttar och befolkar häckningskolonierna några månader före äggläggningen och lämnar gradvis allteftersom ungar blir flygfärdiga. Vuxna patagonienparakiter gräver ut sina egna bohålor men utvidgar hålorna varje år. Varje håla bebos av ett enda par, som är socialt och genetiskt monogamt och båda föräldrarna utför intensiv vård. De lägger en kull om två till fem ägg per år.

Bevarandestatusen för patagonienparakiter studerades senast under det tidiga 1980-talet. Tidigare mycket vanlig i Argentina är de nu endast regionalt rikligt förekommande och har försvunnit från en stor del av landet. Artens minskning i Argentina är ett resultat av omvandlingen av grässlätter till jordbruksmark, jakt, fångst för djurhandeln och förföljelse som skadedjur. Patagonienparakiter betraktas officiellt som ett skadedjur på jordbruket i Argentina, fastän skadan på jordbruket är ett lokalt fenomen. Åtskilliga vetenskapsmän har iakttagit, att deras diet huvudsakligen består av vilda frön, frukter och bär. Patagonienparakiter har också beskrivits äta mjukdelar på växter och vi iakttog knoppar och andra mjuka växtdelar i krävinnehållet hos ungar, särskilt under deras första vecka. Därför är, med undantag av några marginella jordbruksområden och enstaka händelser, skadegörelsen på jordbruket inte allvarlig (se även PsittaScene Vol. 17 nr 4: 10-11). Detta till trots har vissa år dödliga metoder för begränsning använts, utan objektiv kvantifiering av verklig skadegörelse och tillfredsställande övervägande av alternativ och följder.

Målet med vår studie var att beskriva patagonienparakiternas koloni, att undersöka mönster för dagliga förflyttningar till matplatser under häckningstiden. Mönster för matning av ungar och flockstorlek. Vi studerade även andelen patagonienparakiter, som inte skötte ungar men var närvarande i kolonin under häckningsperioden. Med denna information avser vi ge en grundval för vidare övervakning och bevarande av denna märkliga koloni.

Studieområde

Vår studie genomfördes i den patagonienparakitkoloni, som tidigare nämnts och som är belägen 3 km väster om Rio Negroflodens mynning, Patagonien, Argentina. Den östligaste delen av klippan består huvudsakligen av mjuk sandsten medan den västligaste delen innehåller ett mycket kompakt lager av lera i botten, vilket inte används av papegojorna, och lager av mjuk sandsten ovanpå. Den miljö som omger kolonin karaktäriseras av buskiga stäpper och sekundära xerofytskogar. Det mesta av marken används för odling av grödor och lågintensivt bete av boskap. Vi använde en sektor av den östligaste kilometern av kolonin för detaljerade studier. Sektorn är 30 m lång, 25 m hög och innehåller omkring 500 bon. Totalt 96 av 109 bon övervakades genom direkta observationer genom klättring i branten. Antalet övervakade bon varierade mellan åren på grund av instörtade bon och ras av delar av branten, vilket ofta händer i denna del av kolonin. Vi kunde inte finna en lämplig plats för att övervaka bon i den västra sektorn av kolonin, huvudsakligen därför att i de mycket få områden, som var lämpade för säker klättring, var botätheten alltför låg för att erhålla representativa prover. Dessutom kan de flesta delarna av kolonin nås endast under de få timmar, när ebben frilägger stranden.

Boräkning och beskrivning

Antalet ingångar till bohålor längs kolonins hela utsträckning beräknades med hjälp av fotografier. För den tätaste delen av kolonin (de östligast 4,2 km) togs en fullständig serie om 58 bilder. För de västligaste 4,8 km, där bona är glesare, togs stickprovsfoton var fyrahundrade meter och antalet bon extrapolerades från dessa prover. Vi använde data från studiesektorn för att beräkna det procentuella antalet boingångar, som motsvarar aktiva bon i hela kolonin. Vi antog att de olika sektorerna av klippan är lika väl lämpade för papegojorna av följande orsaker: 1) papegojor använder sandstenslager av liknande geologisk karaktär och som tillhör samma geologiska formation både i den östra som västra delen av kolonin; 2) den omgivande miljön är identisk; och 3) tidtabellen för tidvattnet skiljer inte märkbart mellan öster och väster. Den enda faktor, som avviker märkbart mellan delar av kolonin, är graden av mänsklig störning av

strandturister, vilken är högre i de östra delarna. Den nuvarande metodiken kunde därför underskatta häckningsframgången i kolonin på grund av att studieområdet är föremål för mänsklig störning under de två sista veckorna av häckningsperioden.

Vi bekräftade noggrannheten av våra beräkningar från fotografier genom att jämföra dessa data med direkta räkningar. För att beskriva dimensionerna och utformningen av parakitbona, utvalde vi 40 bon i studieområdet. Ingångarna mättes med linjal och boets djup med en teleskopisk pinne. Höjden hos klipporna där kolonin befinner sig varierar från 11 till 27 m över havsytan. Bon påträffades i mjuk sandsten mellan 3 m över den genomsnittliga högvattennivån och 0,5 m från toppen av klippan. Inga bon fanns i det kompakta lerlagret i botten av den västligaste halvan av kolonin.

Det totala antalet ingångshål som räknades längs kolonin var 53 443. Inom studiesektorn hade 96,2 % av de kontrollerade hålor en ingång och 3,8 % hade två. Med antagandet att förhållandet mellan hålör och ingångshål är konstant inom kolonin, beräknade vi att hela kolonin består av 51 412 hålör. Det kompakta lerlagret i väster verkar inte vara lämpligt för papegojorna, eftersom inga ingångar observerades där, och den strukturella variationen i klippan (dvs. mer mjuk sandsten i öster än i väster av kolonin) verkar vara den huvudfaktor som påverkar fördelningen av bon i klippan.

Hålorna är nedåtriktade cylindrar, grävda i det mjukaste sandstenslagret. Några hålör har två ingångar som leder till en enda bokammare och ibland en ingång som leder till två bokammare, fastän de senare endast sällan innehåller två kullar. Hålorna följer klippans skiktning. Boingångarna är elliptiska med storaxeln horisontell (varierande mellan 14-49 cm) och lillaxeln vertikal (höjdvariation 8-25 cm). Flertalet hålör är omkring 1,5 m djupa men varierar från 0,6 m till mer än 3,5 m. Bokammaren har ungefär samma bred som botunneln men är högre, eftersom papegojorna gräver en grund hålighet, i vilken äggen läggs och ungarna föds upp.

Försörjningsaktivitet

Patagonienparakiter har utvecklat uppförandemekanismer för att klara av variationer i tillgången på föda, vilket inkluderar flexibel tidsbudget hos vuxna och flexibel tillväxthastighet hos ungar. Under torka kan dåligt utfodrade ungar fördröja tillväxtprocessen som svar på begränsningar av födan. Som en följd kan de likväl framgångsrikt bli flygfärdiga trots allvarlig brist på föda under deras utveckling och enbart lyckosam häckning skulle var en dålig beskrivning av periodens kvalitet. Därför är ungaras tillväxt och matningsfrekvens viktiga parametrar för övervakning.

Under december 2001 bestämdes mönster för försörjningsaktiviteter genom att använda ett videosystem som bestod av en svart-vit miniatyrkamera med sex infraröda dioder (LED) som ljuskälla och med inbyggd mikrofon. Videosystemet placerades i en ingångstunnel och riktades mot bokammaren men boet förändrades inte på något sätt.

Tre tillgängliga bon valdes och försörjningsaktiviteterna spelades in under 4 dagar i det första och andra boet och under tre dagar i det tredje. Ytterligare inspelningar var inte möjliga, eftersom videosystemet havererade under kraftigt regn. Alla inspelningar utfördes nära den tidpunkt då ungarna nådde maximal massa (dvs. maximalt behov av mat) och i bon med kullstorlekar nära den genomsnittliga kullstorleken för den perioden för att tillåta jämförelser mellan bona. Alla andra övervakningsaktiviteter i studieområdet var inställda under inspelningarna för att förhindra möjliga störningar av försörjningsaktiviteterna. Av samma anledning gjordes inspelningar endast under dagar utan turister på stranden. Vi noterade tiden för den vuxnes ankomst, tid för den vuxnes avfärd och huruvida matning av ungarna skedde.

Under vår övervakningsperiod matades ungarna 3-6 gånger om dagen. I alla tre övervakade bon och under observationsperioden stannade båda vuxna i boet under natten. Ankomsten av de vuxna på kvällen följdes alltid av att ungarna matades. Samtliga ungar matades på nytt under tidig morgon, innan de vuxna lämnade boet. Vuxna gav sig av i ottan och återvände till bona 4-6 timmar senare. Matningsaktiviteten nådde en topp vid den tidpunkt, när 75 % av paren hade återvänt för att ge mat åt ungarna. Matningsaktiviteten var mindre samordnad under eftermiddagen. Alla noterade avfärder från och ankomster till boet var, med ett undantag, gemensam för båda föräldrarna.

Dagliga rörelser och flockstorlekar

Från kolonin använde patagonienparakiterna två flygvägar till de områden där de skaffade föda. Vi noterade flygaktiviteter under tre dagar av perioden av maximal försörjningsaktivitet för ungarna (dvs. alla ungar i studieområdet hade kläckts men inga var ännu flygga). Observationer gjordes med kikare från toppen av en kulle med fri sikt 360° runt det omgivande området. Vi noterade antalet papegojor, flockstorlekar och flygriktning. Prov av tillförlitligheten mellan olika observatörer avslöjade att flockstorlek var enkel att urskilja.

Som förväntat avspeglade rörelserna hos de provianterande flockarna matningen av ungarna i kolonin. Vi fann att de vuxna gjorde 1-4 färder till födoområdet med en förutspådd topp omedelbart efter soluppgången och ytterligare en topp när fåglarna återvände till kolonin ungefär fyra timmar senare. Flygaktiviteterna på eftermiddagen visade ingen sådan samordning. Sent på eftermiddagen observerades mycket få fåglar flyga till födoplatserna. Papegojor som inte skötte om ungar, utan vilade i byn El Cónдор under natten (se sid. 7) kunde förena sig med häckande fåglar, som flög till matplatserna och bidra till morgonens topp av flygaktivitet.

Våra iakttagelser följer ett gemensamt mönster av daglig aktivitet hos *Psittiformes*, vilket består av en aktiv period, som börjar vid soluppgången och varar flera timmar, följd under mitten av dagen av en period av inaktivitet eller minskad verksamhet. Aktivitet börjar åter några timmar före solnedgången och varar till solen gått ner. I flertalet studier tycks minskningen eller avbrottet i verksamhet inträffa omkring den varmaste tiden på dagen och har att göra med behovet att undvika aktiviteter, som kräver stegrad matsmältningshastighet under denna period. De relativt milda temperaturerna under december i nordöstra Patagonien (daglig högsta temperaturer av ca 27°C) jämförd med andra papegojarters habitat, skulle kunna vara en orsak till den aktivitet som observerats i El Cónдор mitt på dagen och eftermiddagen. Alternativt kan den ganska ringa eller sparsamt fördelade födan på de patagoniska stäpperna tvinga fåglarna att söka föda under hela dagen. Patagonienparakiter är en av de arter hos vilka stora flocka är vanliga. Vuxna fåglar rörde sig i flockar om upp till 263 papegojor till matplatserna tidigt på morgonen och i mindre flockar senare på dagen. Generellt var den mest förekommande flockstorleken två, vilket antyder att paret är den grundläggande sociala enheten under häckningsperioden. Enstaka patagonienparakiter sågs även flyga till matplatserna. Ett antal hypoteser har framförts för att förklara skillnaderna i flockstorlekar, av vilka några koncentrerar sig på fördelningen av mat, några på graden av ofruktbarhet, några på nivån av konkurrens om födan och andra på predatorer.

De stora flockor, som iaktogs under vår studie tidiga morgnar, är tillsammans med ofruktbarheten i regionen omkring kolonin med patagonienparakiter vid El Cónдор i linje med hypotesen om ofruktbarheten som en bestämmande faktor för flockstorlek och, som för många andra papegojarter, paret som en social enhet. Ytterligare studier över flockstorlek utanför häckningsperioden skulle vara nödvändiga för att på ett tillfredställande sätt testa hypotesen om ofruktbarhet som en avgörande faktor för flockstorleken hos patagonienparakiter. Men för detta skulle det vara nödvändigt att först finna de övervintringsplatser, som fortfarande är okända.

Dagliga flygturer till områden med föda

Under 6 dagar i december 2004 och januari 2005 sökte vi grundligt efter ätande flockor av patagonienparakiter i omgivningen av kolonin. Detta ungefär 1 400 km² stora område har endast tre vägar och ett fåtal tillgängliga stigar. Marken är privatägd och det är nödvändigt att ha markägarens tillstånd för att gå in på fälten. Ett genomsnitt av 120 km vägar och stigar avverkades i låg hastighet under var och en av undersökningarna. Papegojflockor var lätta att upptäcka i detta platta och nästan trädlösa område.

I januari 2005 genomförde vi en undersökning med flyg över det nämnda området. Vi gjorde observationer från en Cessna 182 på en höjd av 150 m och täckte ett linjärt avstånd av 400 km. Två observatörer täckte var och en ett område om 1800 på höger och vänster sida om flygplanet. Vi noterade antalet papegojor, flockstorlekar och flygriktning. Läget för de ätande flockarna av patagonienparakiter och deras linjära avstånd till kolonin i El Cónдор beräknades med hjälp av ett GPS-system.

Habitatet som omger kolonin vid El Cónдор håller snabbt på att omvandlas till jordbruksmark. Våra resultat tyder på att fåglarna kan företa långa dagliga rörelser för att nå de återstående stora styckena med naturlig vegetation. De kombinerade resultaten av undersökningar på marken och från luften under två på varandra följande häckningsperioder visade, att födosökande flockar av patagonienparakiter regelbundet färdas 58 och 66 km på två huvudvägar till födoområdena. Sextiofyra flockar lokaliserades i landområdena med naturlig vegetation, sex påträffades på betesmark och endast två påträffades nära grödor i ett konstbevattnat område (se även PsittaScene Vol.17 nr 4: 10-11). Även om de flesta födosökande flockarna var små, vilket stödjer en tidigare iakttagelse att patagonienparakiter delar upp sig i små flockar för att äta i områden med naturlig vegetation, observerade vi också åtskilliga stora flockar på upp till 100 individer. Naturen och fördelningen av deras tillgång på föda inverkar otvivelaktigt på papegojornas dagliga rörelser. Arter som utnyttjar kortvariga eller vitt spridda födokällor kan tvingas förflytta sig långa avstånd för att finna lämpliga matställen.

Icke-häckande fåglars närvaro i kolonin

Videoobservationer under häckningsperioden 2001-02 påvisade, att häckande par av patagonienparakiter tillbringar natten hos ungarna i boet under ungarnas uppväxt. Dessa observationer bekräftades vid direkt inspektion av bon i studiesektorn under sena kvällar under häckningsperioden 2003-04. Sålunda skötte patagonienparakiter, som sov utanför bona under ungarnas uppväxtperiod, inte ungarna. Mellan slutet av november och slutet av december tillbringade flockar av patagonienparakiter nätterna i byn El Cónдор och sov i huvudsak på kraftledning. Byn och gatorna i dess utkant är de enda sovplatser som förbinds med kolonin inom en 30 km radie. Under två kvällar i december 2003 räknade ett lag om sex utbildade personer i två fordon alla patagonienparakiter i byn vid skymningen. Dessa räkningar utfördes efter det att de sena kullarna kläckts men i god tid innan de första flygga ungarna syntes till utanför sina hålor. Således var alla de räknade papegojorna nära början av sina andra levnadsår eller äldre.

Vi räknade att i genomsnitt 6 471 ickehäckande fåglar var förbundna med kolonin under två skilda dagar. Dessa icke-häckande kan ha varit fåglar som har försökt att häcka men misslyckats, fåglar som ännu inte försökt att häcka eller unga fåglar som grävde bon för användning under senare häckningsperioder.

Hot mot kolonin och nödvändigheten att övervaka den

Den ovanliga storleken av denna koloni har inte beskrivits förrän nu, fastän tidigare uppskattningar angav att kolonin utbreddes sig mellan 5 och 10 km längs klippan. Kolonins betydelse har hittills varit förbisedd och den har för närvarande inget lagligt skydd (se också PsittaScene Vol. 17 nr 2: 12-14). Hoten är många och några är svåra att begränsa. Huvudhotet mot patagonienparakiternas födoområden är förlusten av naturlig vegetation. Den årliga takten i röjning av den naturliga växtligheten har uppskattats till 3,7 %. Dessutom bränns stora områden av stäpperna varje år, synbarligen för att skydda privat egendom från naturliga bränder. Överdelen av klippan, som hyser kolonin av patagonienparakiter, röjs varje år med hjälp av tunga maskiner tydligen för att skydda kraftledningar från naturliga bränder. Detta, i förening med att vägrenarna längs vägarna som går utmed toppen av klippan bränns, leder till kraftig erosion på vissa delar och utgör ett allvarligt hot mot stabiliteten hos avsnitt av klippan som hyser kolonin. Regn faller ofta som våldsamma åskkurar och områden med jord som inte skyddas av vegetation spolas lätt bort.

Dessutom har själva kolonin allvarligt hotats under de senaste 25 åren genom en serie angrepp. Papegojor har förgiftats i ett försök att minska deras antal. En del av kolonin sprängdes med dynamit för att bygga en tillfart för fotgängare och bilar nära stranden nedanför klippan. Bilar förorsakar störningar och erosion längs med stranden nedanför klippan. Samtidigt har fångst för handel med sällskapsdjur tidvis intensifierats och vuxna fåglar fortsätter att skjutas av turister när de för med sig mat till ungarna. Dessutom har byns utbredning medfört, att det finns byggnader mindre än 30 m från de första bona. Kommersiell utvinning av sand och intensiva skärmflygningsaktiviteter under vissa år orsakar ytterligare störningar.

Tidigare rapporter angav att den högsta tätheten av bon fanns i den östligaste kilometern av patagonienparakiternas koloni vid El Cónдор. Under de första åren av vår studie (1998-2000) iakttog vi samma mönster. Nuvarande data visar, att den tätaste delen är nu den andra, östligaste kilometern. Denna

uppenbara förflyttning av fåglar skulle kunna hänföras till höga nivåer av mänsklig störning beskriven ovan. Alla dessa aktiviteter påverkar i huvudsak den östligaste kilometern av kolonin. Kolonin bör övervakas noggrant till dess lagligt skydd kan erhållas eller ett bevarandeprogram minskar mänskligt tryck.

Slutsatser

Vi har identifierat grundläggande parametrar för en senare uppföljning av kolonin. Denna information kommer att vara till hjälp för att bestämma populationstrender och för att mäta framsteg för bevarandeansträngningar. De mest överhängande hoten mot kolonin är inverkan av utvidgningen av den närliggande byn, inräknat tillfartsvägen till stranden, och de olika turistaktiviteter som sker endast några meter från bona. Vi rekommenderar årliga studier av populationen i hela denna koloni, inklusive studier av häckningsframgång, tillväxt hos ungar och matningsfrekvens samt mätning av rekrytering och förluster i kolonin. Antalet icke-häckande fåglar anknutna till kolonin bör också övervakas och som en extra indikation av överflöd bör räkningar från stationära lokaler fortsätta. Telemetrisk spårning av vuxna bör göras för att noggrant kunna bestämma de områden där de intar föda och av ungar för att beräkna överlevnadsfrekvens.

Denna artikel har i sin helhet publicerats som: Masello JF, Pagnossin ML, Sommer C & P Quillfeldt (2006): Population Size, Provisioning Frequency, Flock Size and Foraging Range at The Largest Known Colony of Psittiformes, The Burrowing Parrots of The North-eastern Patagonian Coastal Cliffs. *Emu* 106: 69-79

Adressera brev till Juan Masello, Max Planck Institute for Ornithology, Vogelwarte Radolfzell, Schlossallee 2, D-78315 Radolfzell, Tyskland. E-post: masello@orn.mpg.de

För information om hur man besöker kolonin eller för dem som är intresserade av att ladda ner våra vetenskapliga uppsatser, vänligen besök <http://orn.mpg.de/~masello>. Uppdatering av hemsidan kommer snart att göras.

Bildtexter

Patagonienparakitunge

Klipporna vid kusten i norra Patagonien är hemvist för en verkligt sevärd koloni av grävande papegojor eller patagonienparakiter. Kolonin är känslig för många slags hot från erosion och skärmflygning till besökare på stranden och fångstmän. Detaljerad studie av fåglarnas biologi och uppträdande ger ovärderlig information för deras bevarande.

Direkt observation av bohålor och häckande fåglar får man genom att bestiga klippan i det fåtal lämpliga områden som medger tillträde. Författaren Juan Masello inspekterar en ung patagonienparakitunge.

Papegojor uppvisar en stor variation i flockstorlekar mellan arterna, även om den primärt sociala enheten verkar vara paret eller paren med tillkommande individer som sannolikt utgörs av årsungar.

Petra, Juan och en student räknar pendlande fåglar på väg till sina matplatser. Dessa räkningar längs viktiga flygvägar kan lämna viktiga övervakningsdata. De är ofta mycket betydelsefulla kännetecken på överflöd om de utförs under en längre tidsperiod.

För att skydda kolonin krävs en god kunskap om populationens behov av föda och identifikation och skydd av de områden med föda som vidmakthåller den.

Tusentals patagonienparakiter på kraftledningarna för att övernatta i byn El Còndor, Patagonien, Argentina. Eftersom häckande fåglar tillbringar nätterna hos sina ungar i bohålorna, är alla dessa icke-häckande fåglar anknutna till kolonin.

Förvildade papegojor i Monterrey, Mexiko, ännu ett resultat av den illegala handeln med fåglar. Av René Valdés Peña och Jose L. Gozales-Rojas, Laboratorio de Ornitologia, Facultad de Biología, UANL

Bakgrund

Papegojor är eftertraktade som sällskapsdjur på grund av sina lysande färger och sin förmåga att härma den mänskliga rösten. De är lätta att få tag i som sällskapsdjur och potentiella köpare har vanligen mycket litet ekologiskt samvete för papegojornas kritiska läge i naturen. Det finns i Mexiko 21 papegojarter av vilka 8 tillhör amasonsläktet och 6 skyddas av mexikansk lag. Trots skyddet anskaffas många illegalt som burfåglar. Burfåglar kommer ofta ut i naturen, antingen som ett resultat av ägarens slarv eller efter att avsiktligt ha släppts ut. Många av dessa förvildade papegojor hamnar slutligen i ett annat habitat än de är vana vid, men som kan hjälpa dem att överleva. Gröna områden håller dem med inhemska och införda träd, av vilka många kan likna dem som finns i deras inhemska miljö. Fåglarna klarar att anpassa sig, att finna födokällor, en säker plats att sova på och andra papegojor att bilda kolonier med. I allra bästa fall följer fåglarna sina instinkter och bildar par och föder upp ungar.

Under senare årtionden har det skett en ökning av artrikedomen hos fåglar i större städer, speciellt i USA, delvis på grund av de stora populationerna förvildade papegojor, som förekommer där. Många av dessa papegojor tillhör amasonsläktet beroende på amasonpapegojornas popularitet som burfåglar och deras anpassningsförmåga till dessa nya miljöer. I Mexiko har man dokumenterat förvildade populationer av grönkindade amason (*Amazona viridigenalis*) och Finschs amason (*Amazona finschi*) i flera städer, däribland Monterrey i nordöstra Mexiko.

Studier i Mexiko

I Mexiko har man gjort mycket få studier över biologin hos förvildade papegojor. Som en följd av detta har Ornithology Lab of the Nuevo Leon University (Universidad Autonoma de Nuevo León) 2004 påbörjat studier i Monterreyområdet under amasonpapegojornas häckningssäsong. Tolv papegojarter påträffades inklusive grönkindad amason, Finschs amason, gulkindad amason (*Amazona autumnalis*), gulhuvad amason (*A. oratrix*), vitpannad amason (*A. albifrons*), grön kilstjärtsparakit (*Aratinga holochlora*), elfenbensparakit (*Aratinga canicularis*), mexikansk sparvpapegoja (*Forpus cyanopygius*), mindre soldatara (*Ara militaris*), blågul ara (*Ara ararauna*), undulat (*Melopsittacus undulatus*) och nandayparakit (*Nandayus nenday*).

Beskrivning av häckningsplatser och bokontroll

Bon lokaliserades genom att iaktta hur paren uppträdde i undersökningsområdet. Övervakning utfördes från gryningen till 9 på morgonen och från 4 på eftermiddagen till skymningen under häckningstiden från mars till mitten av juni. Vi fann 22 bon fördelade i två stora parker med höga träd (mer än 40 m). En av parkerna hade 20 av de 22 bona och inbegrep ett träd med fyra bon i olika delar av stammen och grenarna. Asp (*Populus tremuloides*) och vitask (*Fraxinus americana*) var de träd, som hade föredragits i 86 % av de påträffade bona. Av de 22 bona var 15 upptagna av grönkindade amasoner och 7 av Finschs amasoner. Vi skaffade oss tillträde till tolv bon genom att klättra med rep eller använda en lång stege. Hålligheternas utmärkande drag registrerades för dessa bon. Närvaron av ungar observerades i två grönkindade bon och i ett Finschsbo. De andra hålligheterna var oåtkomliga på grund av bohålens höjd eller trädens kondition, några av dem var mycket gamla och ruttna.

Populationen av förvildade amasonpapegojor i Monterrey, Mexiko, har ökat under de senaste decennierna delvis beroende på fåglar som rymt men också som ett resultat av lyckad fortplantning. Även om dessa fåglar inte befinner sig i sin normala miljö i naturen, skyddas de likväl av mexikanska lagar. Vi rekommenderar, att myndigheterna ser till att våra lagar efterlevs för att skydda fåglarna från illegal handel, som är så tydlig på gatorna i våra städer.

Bildtexter

En Finschs amason i en park i Monterrey, Mexiko.
Finschs amasoner i olika stadier av tillväxt.

Sex veckor gamla grönkindade amasonungar i boet.

En grönkindad amason fotograferad under undersökningen när den använder en fontän för en lättillgänglig slurk vatten.

Blå ungar

Av Joanna Eckles, World Parrot Trust

I samband med vårt fältarbete med den blåstrupiga aran (*Ara glaucogularis*) fortsätter vi att arbeta mot att etablera en fångenskapsuppfoädnings- och utsättningsaspekt på vårt projekt i Bolivia. En flock i fångenskap där, skulle kunna stärka det arbete som görs med denna högt hotade vilda population.

Sent under 2002 förvärvade vi de första burfåglarna som med tiden skulle kunna befolka det Bolivianska programmet med fångenskapsuppfoädnings. De är inhysta hos och sköts av Natural Encounters Inc. (NEI) i Florida. Se foton och en artikel om dessa fåglar i PsittaScene Vol. 17 Nr 1, februari 2005.

Burfåglarna verkar ha kommit med i projektet enligt plan. Av de 11 fåglarna förvärvade från Saint Catherines ö, The New York Zoological Society, har fyra par fått egna rum med holkar för häckning hos NEI. Två par har redan kläckt åtminstone varsin unge. Personalen på NEI hörde den äldsta ungen i holken i januari 2006. Häckfåglarna fick vara så ostörda som möjligt och tilläts att själva föda upp ungar. När ungen växte upp misstänkte tyvärr en av vårdarna att en av föräldrarna putsade ungen överdrivet. Hanen i paret har naket huvud efter plockning av honan. För att skydda den annars så friska ungen från att bli renplockad avlägsnades den för att avsluta uppväxten och kommer att återlämnas till flocken så snart som möjligt.

Den andra ungen gjorde sin debut mycket senare och har hörts men inte setts vid tiden för publicering. Vi kommer att hålla er informerade om denna flock och om vidare planer, om några, för att överföra dem till Bolivia. Om ni har läst våra många artiklar om arbetet med de vilda fåglarna, vet ni att tillstånd och tillhörande logistik är ibland mycket besvärliga att hantera. Ni vet också att vi i allmänhet inte betonar fångenskapsuppfoädnings och utsläppning som ett första val för flertalet vilda papegojor. Vi fortsätter att diskutera aspekten på fångenskapsuppfoädnings i detta projekt med de Bolivianska myndigheterna och våra samarbetspartners, då det kan vara en taktik vi använder under resans gång. Vår högsta prioritet till dags dato har varit att stödja den vilda populationen på alla sätt vi kan. Dessa fåglar är fokus för vårt arbete. Det kan bli så, att de många och varierade sätt på vilka vi kan hjälpa dessa vilda fåglar att lyckosamt föda upp ungar i naturen kommer att vara tillräckliga. Men eftersom det kanske inte blir så, är vi tacksamma mot NEI för deras fortsatta, hängivna vård av flocken i fångenskap. I sista hand är det vad de och andra uppfoädare har lärt sig om att framgångsrikt föda upp blåstrupar som kan få verkligt positiva effekter i naturen.

Utomparligt¹ faderskap hos rödhuvad dvärgpapegoja i fångenskap

Artikel och foto av Werner Lantermann.

Enligt Lack (1968) är 90 % av alla fågelarter monogama. Moderna DNA-tekniker har emellertid visat, att många monogama arter med varierande frekvens skaffar sig utomparliga kopulationer och befruktningar. Denna upptäckt har lett till en förändring av terminologin, så att arter numera klassificeras antingen som genetiskt eller socialt monogama. Genetisk monogami gäller ett exklusivt parförhållande mellan en hane och en hona. Social monogami gäller för en förbindelse mellan en hane och en hona i fortplantningssyfte. Hos socialt monogama arter är parförhållandet inte nödvändigtvis uteslutet. Under våra studier av papegojor av det afrikanska släktet *Agapornis* i voljär, såg vi parade rödhuvade dvärgpapegojor (*Agapornis fischeri*) och svarthuvade dvärgpapegojor (*Agapornis personatus*) kopulera med ensamstående honor i gruppen medan deras rättmätiga partners var i holken och ruvade. Under säsongen 2003 observerade vi en grupp av sju rödhuvade dvärgpapegojor om två par och tre ensamma honor. En ensam hona som hade förlorat sin hane flera veckor tidigare började bygga bo och lade senare fyra ägg. Tre ungar kläcktes och föddes upp till de var flygga endast av deras mamma. Denna observation aktualiserar några frågor. Det är möjligt att detta var ett exceptionellt fall på grund av gruppens sammansättning i fångenskap. Den ensamma honan blev kanske till och med befruktad av sin hane före

¹ Annan adekvat benämning har inte stått att finna i för övs. tillgänglig litteratur.

hans död. Det finns emellertid inte tillräckligt med information om hur spermier bevaras i dvärgpapegojor för att bekräfta detta antagande. Det är troligare, att honan hade utomparliga kopulationer och befruktning från en av de två parade hanarna i gruppen. Denna möjlighet ställer frågan om det evolutionära värdet av sådana utomparliga parförhållanden.

Framförallt är det tydligt, att den oparade honan kunde lägga befruktade ägg och föda upp ungar så att framgången för gruppens fortplantning blev större och en av hanarna kunde överföra sina gener åtminstone två gånger. Om inte annat skulle detta hos frilevande populationer kunna betraktas som en evolutionsstrategi inom en flock häckande papegojarter beroende på den plötsliga döden av en gruppmedlem eller obalans i könsförhållandet i gruppen.

Vad är det för villkor som främjar utomparliga kopulationer? Det finns några teorier, inklusive hypotesen om samtidig häckning och hypotesen om häckningstäthet. En jämförande studie fann ett signifikant positivt förhållande mellan graden av samtidig häckning och frekvensen av utomparlig befruktning. Samtidig häckning tillåter honorna att mer effektivt jämföra hanar som samtidigt tävlar om utomparliga kopulationer. Dessutom skulle hanarna ha en fördel, eftersom det skulle finnas fler tillgängliga befruktningsbara honor, vilket skulle öka tillfällena för utomparliga kopulationer.

Man fann också ett positivt förhållande mellan häckningstäthet och frekvensen av utomparlig kopulation. En jämförande studie fann att ”Kolonilevande arter eller de arter som häckar tätt tillsammans förutspås ha en högre utomparlig befruktningsfrekvens än arter som häckar mindre tätt tillsammans, det därför är rimligt att möjligheterna för såväl hanar som honor att ha utomparliga kopulationer borde vara mycket större när individerna häckar tätt inpå varandra”.

Dessa teorier har inte fått odelat stöd och det återstår en hel del forskning att göra, särskilt inom området papegojsociologi.

Meddelande från medlemmarna

Detta värtaliga brev kom till vår medlemslistserver som svar på en fråga om uppförande och träning av fåglar.

Många olika roller kommer att behöva behandlas, om vi skall kunna stämma den flod av våld och tvång för alla nybörjare, oberoende av art. Den roll jag känner mig bäst till freds med är mycket smal och väldefinierad. Jag har valt att undervisa människor ”som vill veta” hur uppförande verkligen fungerar och på vilket sätt vetenskap stödjer effektiviteten hos icke-vålds-, icke-tvångsstrategier. I det syftet är ni alltid välkomna att trycka om och sprida vilken som helst av mina artiklar på varje sätt ni tror kommer att hjälpa till med att nå detta mål. Jag försöker att hålla listan aktuell på

www.thegabrielfoundation.org/html/friedman.htm

En bra artikel som pendang till den ni citerade (”Alternative to Breaking Parrots”) är ”He Said, She said, Science Says.” I denna artikel diskuterar jag utförligare (fastän kortfattat) forskningen om förhållandet mellan uppförandeberoende hälsa och en individs kontroll över den egna omgivningen (resultatet av uppförande). Jag tror ni kommer att finna det vara viktig information i fråga om den vetenskapliga grunden för att tillåta, hellre än att överväldiga nybörjare. Det är en del av vad förespråkarna för våld missar.

En annan relaterad artikel, som även kan den vara till hjälp, publicerades i senaste novembernumret av tidskriften Bird Talk och kallades ”Tillåta papegojor”. Det är en fotografisk uppsats, som visar det sätt på vilket ett djurs val ”att engagera sig” i träning förbättrar processen och resultaten. Detta kan endast uppnås med positiv förstärkning och utplånas av våld och tvång. Det är verkligen uppskakande och olyckligt för papegojor, när vårdare stödjer utövare, vars enda kunskap om uppförande är personliga tekniker och vars enda kriterium för framgång är snabb, synbar effektivitet. I vår tid är effektivitet inte tillräckligt för att värdera en strategi. Vi har undervisningsmetoder som är både effektiva och humana (åtminstone jämfört med grymheten hos våld och tvång).

Albert Einstein har sagt: ”Vetenskap kan endast bekräfta det som är, men inte vad som borde vara och utanför sitt område förblir värderingar av alla slag nödvändiga.” Jag räknar med att denna kombination, vetenskapen om inlärning och uppförande, kombinerade med ett värde för de mest positiva, minst

påträngande effektiva strategierna kommer att vinna till slut. I själva verket har vi redan haft en stor påverkan för att vända den här skutan, enligt min åsikt, var och en av oss som alla tar de roller vi känner oss i mest stånd till att utföra.

Fortsätt att tänka och handla.

Bästa hälsningar

Susan G. Friedman, Ph.D.

Utah State University

Parrot Behavior and Training DVD

Visste du att träning kan hjälpa till med att utveckla ett bättre förhållande mellan dig och din fågel? Den kan även bidra till att lösa problem med aggression genom att bygga upp ett starkare förtroende. "Parrot Behavior and Training" kommer att göra dig bekant med träningsvärlden för papegojor. Denna första DVD i en serie av Barbara Heidenreich, författare av "Good Bird!", "Good Bird Magazine" och "The Parrot Problem Solver" lär ut grunderna i träning av papegojor med positiv förstärkning och belyser hur träning av papegojor kan användas för att lösa uppförandeproblem. Om du inte tror att du klarar av det eller har funnit andra instruktionsvideor eller böcker vara alltför komplicerade, är denna avsedd för dig. Den kostar 21.50\$ inklusive frakt.

Beställ från vår onlineaffär: parrottrustusa.org (eller klicka på den amerikanska flaggan på vår huvudhemsida worldparrottrust.org).

Eller kontakta

Glenn Reynolds, World Parrot Trust USA, PO Box 935, Lake Alfred, FL 33850, USA

usa@worldparrottrust.org Tel: 863-956-4347

Ett nytt plagg från WPT

Vi har en ny tröja, den finns i en tvättad blå färg och finns tillgänglig via vårt kontor i England. Materialet är 100 % bomull och priset är GBP £39.99 inkl porto, storlekar S, M, L och XL. Beställ via vår online shop www.worldparrottrust.org eller kontakta Michelle Cook, kontaktadress se sid. 19 i tidningen.

Enligt min åsikt...?:

är ett regelbundet återkommande tema för artiklar i PsittaScene. Här tar vi in insända förslag på ämnen som ni vill ta upp. Vilka frågor tror du att våra läsare skulle vara intresserade av att läsa om? Kontakta oss på uk@worldparrottrust.org med förslag eller artiklar.

Är uppfödning i fångenskap avsedd för handeln med sällskapsdjur verkligen att anse som "ansvarsfull fågelhållning"?

Av GINA KORNBLITH, WPT-medlem i Holland

Mitt bidrag till "Enligt min åsikt" hade sitt ursprung i en debatt på WPT:s e-postlista i ämnet att hålla papegojor som sällskapsfåglar. Det är MIN åsikt och den tar endast in andra åsikter i den mån de har influerat mig i mitt sätt att resonera; Jag utger mig inte för att representera någon annans uppfattning utan endast min egen. WPT motsätter sig handeln med vildfångade fåglar och arbetar för att få ett stopp på denna. Emellertid, papegojor föds fortfarande upp i fångenskap, i huvudsak med avseende för handeln med sällskapsdjur. Jag tror att vi missar att lyfta fram ansvarsfull fågelhållning om vi inte ifrågasätter konsekvenserna av detta. De följande orsakerna hjälper till att förklara min ståndpunkt:

1. Papegojor röner stort intresse i handeln med sällskapsdjur och papegojor kan köpas av vem som helst som har pengar och önskan att ha en fågel. Denna vanliga efterfrågan har lett till "industrimässig produktion", till rapporter om att oönskade fåglar har avlivats (www.parrots4ever.org), och överfulla mottagningscentra för oönskade fåglar och adoptionsverksamhet. Marknaden är övermättad av papegojor, vilket sänker priserna och gör fåglarna till föremål som kan konsumeras som "slit och släng"-varor. Papegojor är "big business"

och folk förlorar insikten om att varje papegoja är en känslig varelse med rättighet till ett liv med kvalitet.

2. Vildfångade papegojor har hållits i fångenskap åtminstone sedan antikens greker och romartiden. Under senare tid har fler och fler arter fötts upp i fångenskap men, med ett fåtal undantag skulle ingen säga att de har blivit domesticerade. Papegojliknande fåglar förekom för åtminstone 35 miljoner år sedan och har därför en oändligt mycket längre historia av att överleva i det fria än i fångenskap. Även andra, tredje och senare generationers fångenskapsuppfödda fåglar är fortfarande vilda i det avseendet att de inte har anpassat sig till att leva i fångenskap. I ett brev till the Avian Welfare Coalition (www.avianwelfare.org), skrev veterinären Todd Wolf, "De är vilda djur och många av dem anpassar sig mycket dåligt till ett liv i fångenskap. Denna brist i anpassningsförmåga manifesteras i ett enormt uppbåd av beteenderelaterade problem." Vi kan trösta oss med tanken att en papegoja i bur som har maten serverad och då inte behöver söka efter maten och som inte behöver vara vaksam mot hotande predatorer skulle vara tacksam för dessa fördelar, men så länge inte en papegoja kan tala om för oss hur den upplever detta från sin ståndpunkt, så kan vi inte överföra våra känslor till fågeln. Många papegojor står inte ut med den stress och tristess som ett liv i fångenskap utgör och de hänger sig åt olika tillägnade beteenden för att stå ut med sådana främmande förhållanden. Härav kommer att vi vanligen ser fåglar som plockar sig och andra beteenderelaterade problem hos sällskapspapegojor. Papegojor har utvecklats till att stå ut med den stress de möter i sitt vilda liv men många har inte förmågan att hantera stressen i fångenskap. Vi vet att fåglar instinktivt döljer sjukdom eller oförmågor så länge som möjligt. I det fria är detta tillägnat då en fågel, som ser sjuk eller oförmögen ut, är mer utsatt för angrepp av en potentiell predator. Detta kan även vara fallet i fångenskap – fåglar som inte förefaller vara stressade, kan ändå vara det. Vid forskning på pingviner i det fria placerades en mätare av hjärtslag i ett ägg i boet. När forskare närmade sig boet så ökade hjärtslagen långt innan det sågs några andra synliga tecken på att fågeln vara oroad.
3. Delfinerna, de stora primaterna, och kråk- och papegojfamiljen utgör den grupp av djur vars intelligens, så långt vi känner till, mest liknar mänsklig intelligens, och detta till en förvånansvärd nivå. Av alla dessa grupper, så är det endast papegojor som hålls i stora mängder i fångenskap, ofta under förhållanden som förorsakar dem fysisk och psykisk skada.
4. Kombinationen av deras höga intelligensnivå och deras beteendemässiga behov som vilda fåglar gör att det är mycket svårt, om inte omöjligt, att hålla papegojor under förhållanden som är fysiskt och mentalt hälsosamma för dem. Som ett minimum, måste följande tas med i beräkningen:
 - a) Mentala behov: papegojors intelligens
 - b) Fysiska behov: möjlighet till att flyga, tugga, söka föda, varierad kost, fuktig miljö
 - c) Sociala behov: en flock, en partner
 - d) Medicinska behov: sjukdomar uppstår på grund av felaktig uppfödning, felaktiga burar, felaktig föda
 - e) Hög levnadsålder: normalt lever de längre än sin ägare
5. Oförståelse för papegojors behov, och/eller oförmåga eller ovillighet att försöka möta dessa behov innebär att den stora majoriteten av sällskapspapegojor hålls under förhållanden som är lägre än vad som borde vara standard eller under bedrövliga förhållanden. Även den förmögne och mest välvillige ägaren kan endast gå så långt mot att skapa en säker, stimulerande och varierad miljö som endast modest börjar att likna papegojans naturliga habitat. Och hur många förmögna och vällivligt inställda ägaren finns det? De flesta papegojor hamnar i en bur med en bristfällig foderstat, med otillräcklig motion och liten eller ingen social kontakt. I korthet ett, förkortat liv. De kan och har rätt till så mycket mer.
6. På grund av att det är så lätt att komma över en papegoja utan att ha kunskap om deras speciella behov, så kommer fågeln ifråga nästan alltid att få många problem. Och när problemen börjar, så blir fågeln antingen lämnad till något centra för oönskade fåglar eller lämnas till någon som i sin tur lämnar den vidare till någon annan och detta sker, ibland, upprepade gånger under fågelns

livstid. Vanligt förekommande problem som ägaren ställs inför är oljud, nedskräpning, möblerna blir förstörda och aggressivt beteende. Problem för fågeln inkluderar fjäderplockning, självstympning och stereotypt beteende. De som tar hand om oönskade papegojor får redan idag dagligen säga nej till papegojor då de inte kan ta emot det antal som lämnas in. Många av fåglarna anländer i bedrövligt skick både fysiskt och mentalt och behöver dyr och lång behandling av professionella veterinärer och behandling för beteendeproblem innan de kan få ett nytt hem (www.fosterparrots.com). Alltför många papegojor köps på ”impuls” och när köparen upptäcker vad han har gett sig in på, så dumpas fågeln eller kommer återigen ut på marknaden. Den rika förekomsten av professionella beteendevetare på papegojområdet och böcker samt artiklar som tar upp dessa frågor, visar hur vitt spritt dessa problem är. Förekomsten av en del ”konsulter på papegojbeteende” som fortfarande använder förlegade grymma metoder är ett tecken på bedrövlighet, och/eller behovet av ”snabba pengar”. Förekomsten av dessa problem i större eller mindre grad hos majoriteten bland de papegojor som hålls som husdjur är ett tydligt tecken på fågelns oförmåga att hantera förhållandena i fångenskap.

7. Som gäller för de flesta marknader, så är även den för papegojor driven av förtjänst, och när ”marknadsundersökningar” visar att det finns stora pengar att tjäna på “ gosiga handuppmatade papegojungar” så ökar produktionen av sådana fåglar. Undersökningar har dock visat att det är just dessa fåglar som växer upp till vuxna fåglar med flest problem. De verkar inte veta, om de är fåglar eller människor, eller någonting mitt emellan. Deras eftersatta behov av social kontakt leder till skrikande, plockande, bitande och självdestruktivt beteende (Low, Rosemary. The importance of parent reared parrots. PsittaScene Vol 13 No 1, Feb 2001 12-13.). Vidare så indikerar forskning gjord av fågelveterinären Harcourt-Brown att i boet med sina föräldrar, så packas ungarna tätt tillsammans och är i stort sett orörliga. Att ta dem från boet för handuppmatning leder till en rörlighet som bidrar till strukturella defekter i deras ben.
8. Så länge som det finns papegojor på adoptions centra och på hem för oönskade papegojor, så verkar det minst sagt överflödigt att det föds upp fler papegojor för en marknad som redan är mättad. Utbildning rörande hållandet av papegojor behövs för att reducera det antal papegojor som hamnar i otillräckliga och olämpliga hem. Vi behöver även uppmärksamhet i media rörande möjligheter att adoptera i syfte att erbjuda bra hem för hemlösa papegojor. Relationen mellan människa och djur har förändrats under hela den tid som det funnits kontakt och utbyte mellan de båda. För någon som är engagerad i fåglars välfärd, så känner jag att tiden är inne för att vi skall göra en seriös överblick på vårt förhållande till papegojor och hur vi nyttjar dem för närvarande. Uppfödning av papegojor kan vara givande för dem som gör detta, men papegojor existerar inte för att behaga oss. I stället borde det vara omvänt att vi tog upp frågor om fåglars välfärd mer ärligt och öppet, även om detta medför en radikal förändring i tänkande och agerande. Kanske skulle den enda ansvarsfulla fågelhållaren vara den, som hängivet ägnar sig åt att rädda och rehabilitera ”oönskade” fåglar. Vi skulle stödja dess människor långt mer än vad vi för närvarande gör.

Författarens notering: Jag skulle vilja tacka medlemmarna av WPT:s e-postlista vars vältänkta bidrag till en livlig diskussion på detta ämne har hjälpt till att modifiera och klargöra mina idéer i denna fråga. Och ett speciellt tack till alla er därute som nu arbetar för välfärden för nuvarande och kommande papegojor.

Generös donation

Vårt varma och innerliga tack går till Kevin Kendall från Marietta, Georgia, USA, för hans generösa donation av sina insamlade bonuspoäng på flyget, s.k. ”frequent flyer miles”. Hans donation möjliggjorde att Joanna Eckles kunde tillbringa en vecka på vårt Englandsbaserade huvudkontor i Paradise Park. Under samma vecka besökte Jamie Gilardi de följande mötena i Bryssel och London i arbetet att stoppa handeln av vildfångade djur. Denna unika möjlighet att arbeta och mötas ”ansikte mot ansikte”, var ovärderligt för vårt utspridda team. Även om de moderna bekvämligheterna med e-post och snabba meddelanden gör att

vi kan hålla kontakten över havet, så går det inte upp mot möjligheten att få sitta i samma rum för att diskutera frågor som är viktiga för fonden – våra medlemmar, våra planer och projekt och vår medlemstidning.

Då papegojor är spridda över hela världen och frågorna om bevarandet av dem är sådana frågor som berör många över hela jordklotet, är det oerhört viktigt för WPT att finnas till hands på många olika språk och tillgängligt för många olika valutor. Vi har nu frivilliga översättare av PS, som tar sig an vårt, ibland, lapptäckes liknande publiceringsschema varje kvartal för att ge oss möjlighet att förmedla vårt budskap till medlemmarna på inte mindre än 8 olika språk inkluderande japanska, holländska, fransk, tyska, italienska, spanska och svenska. Vår ”Happy Healthy Parrot” broschyr har också den översatts till 7 olika språk inkluderande finska, franska, tyska, italienska, spanska, ungerska och ryska. Om du talar ett annat språk flytande och är villig att hjälpa till med översättning, var vänlig kontakta Karen Whitley på vårt kontor i England på uk@worldparrottrust.org eller telefon +44 17736 751026

Om du har bonuspoäng på flyget som du är villig att överväga att donera till WPT var vänlig kontakta Karen enligt ovan.

Bildtext

Från vänster; David Woolcock (WPT Trustee, kurator för Paradise Park), Jamie Gilardi (WPT Director), Michelle Cook (WPT Int Admin), Nick Reynolds (WPT Trustee, PP Director), Karen Whitley (WPT Int Admin), Alison Hales (WPT Trustee, PP Director), Joanna Eckles (WPT USA) och Ray Hales (PP).

Fågelklubbar i USA stödjer bevarandearbete för papegojor Av Glenn Reynolds, Representant för WPT i USA

Bird Clubs of Virginia Inc. är ett ideellt förbund och en paraplyorganisation, som svarar för stabilitet och ett sätt att kommunicera för dess fem medlemsklubbar i Virginia vilka består av: Commonwealth Avicultural Society, National Capital Bird Club, Parrot Breeders Association, Peninsula Cage Bird Society and Southwest Virginia Bird Club. Det bildades i januari 1985 när fågelentusiaster träffades i Hampton, Virginia, för att bilda ett delstatligt förbund. Resultatet av detta möte blev skapandet av Bird Clubs of Virginia (BCV), som var grundaren Dick Ivys idé. Fem månader senare var BCV värd för sin första kongress i Hampton, Virginia. Därefter har BCV arrangerat en årlig kongress och har bidragit till och gjort det möjligt att dela ut över 60 000 \$ till forskning om fåglar, utbildning och bevarandeprojekt. Dessutom förser den sina medlemsklubbar och fågelklubbar över hela USA med mängder information genom sitt medlemskap i Bird Clubs of America. Bird Clubs of Virginia fungerar som en katalysator, när det gäller att samla in pengar för att stödja aktiviteter inom fågelhållning såsom att ge bidrag till lovande veterinärstudenter, forskning om näring och förebyggande av sjukdomar hos papegojor och andra burfåglar och bevarande av utsatta och utrotningshotade papegojarter.

Bird Clubs of Virginia är en utomordentlig organisation och dess prestationer är många fler än vad som kan anges här. Om du vill veta mer om VCB, besök deras hemsida <http://www.birdclubsva.org/index.htm>. Vid Bird Clubs of Virginias årliga kongress 2006 i Williamsburg, Virginia, samlades följande bidrag in och överlämnades som gåva till World Parrot Trust:

Bird Clubs of Virginia	1 200 \$
Commonwealth Avicultural Soc.	300 \$
national Capital Bird Club	300 \$
Parrot Breeders Association	200 \$
Peninsula Caged Bird Society	300 \$
Southwest Virginia Bird Club	100 \$
Tom Marshall, ständig medlem i WPT	100 \$

World Parrot Trust uppskattar verkligen hängivenheten och det fortsatta stödet från BCV och dess medlemsklubbar.

Bildtext

John Long administrativ koordinator för BCV (till höger) överlämnar en av gåvocheckarna till Mark Sargent medlem i WPT för WPT.

PsittaNytt

Stöd till WPT vid födelsedagsfirande av WPTmedlem

Mitt namn är Lars Christiansen och papegojor har varit en del av mitt liv sedan barnsben. Som ung man så höll jag flera arter, arter som tyvärr vissa av dem sedan dess har blivit sällsynta i sitt ursprungliga habitat. Vissa av dem häckade så klart, men min fågelhållning då var mest av det konsumerande slaget, som jag tror att det var för de flesta av oss som var unga på sjuttioalet när det fanns ett brett utbud av arter tillgängligt även i vanliga djuraffärer. I dag så har jag endast två morhuvade långvingepapegojor, kläckta och uppfödda i Sverige, som sällskapsfåglar. Under årens lopp så har jag intresserat mig för att samla böcker och tryck som har med alla aspekter rörande papegojor att göra, såväl som naturhistoria och bevarande. Så när jag planerade för min 50 årsdag och funderade över möjliga välgörenhetsorganisationer att samla in medel för, så dök tanken om bevarandet av papegojor, genom World Parrot Trust upp som en ganska naturlig sak!

Jag bestämde att jag skulle be mina gäster att donera pengar till fonden istället för att köpa födelsedagspresenter till mig. Jag erhöll en svensk WPT-folder innehållande specifikt material rörande bevarandet av papegojor och som i huvudsak berörde de 12 arter som WPT fokuserar på i WPT 12. Denna folder delade jag ut till mina vänner. Vad jag dock inte hade förutsett, var det intresse som vänner och bekanta verkligen visade för denna sak. För de flesta av dem var det någonting helt nytt, även om de kände till min passion för papegojor. Resultatet blev inte bara en donation till WPT genom den generositet som mina gäster inför min födelsedagsfest visade, utan även så spreds det en hel del information om hur man kan bevara papegojor i det fria. En representant för WPT i Skandinavien, Dan Paulsen, var väldigt hjälpsam i allt som rörde detta.

WPT Skandinavien

Lars Christiansen och hans vänner bidrog med mer än 8300 SEK, medel som öronmärkts specifikt för att gå till arbetet med att bevara kejsaramasonen och St Vincent amasonen genom det arbete som utförs av WPT. World Parrot Trust riktar ett varmt tack till Lars Christiansen och hans vänner för deras kreativitet och stöd.

Utrotningshotade Moluckkakaduoer frisläppta efter konfiskation ifrån smugglare

Av Bonnie Zimmerman zimmerbird@gmail.com

I mars 2006 släpptes 3 st Moluckkakaduoer tillbaka ut i den skog på ön Seram, i Malacka-arkipelagen i östra Indonesien, där de hade infångats 18 månader tidigare. Fåglarna konfiskerades i september 2004 när skogsvårdspersonal från Mansuela National Park räddade nio Moluckkakaduoer tillsammans med sju andra papegojor och samtidigt grep en smugglare från ön Sulawesi. Fåglarna hade köpts in från invånare i byn Huaulu. Beslutet att frisläppa de från smugglare beslagtagna fåglarna med en därtill kopplad risk för fåglarna och för ekologin i regionen, fick stöd från World Conservation Union (WCU) såväl som från CITES. I själva verket kom det många människor från närliggande byn Masihula och barn från flera lokala skolor för att bevittna det första frisläppandet. Det var en stor händelse på ön och förhoppningsvis en ny start för fler hotade fåglar att få komma tillbaka till sin ursprungliga hemvist i skogen. För att minimera risken för djuren och miljön, så följde frisläppandet de regler som både CITES och IUCN slagit fast. Före frisläppandet hade varje fågel märkts med en öppen rostfri fotring och chipsmärkt med ett Avid mikrochips samt hade de fått sina stjärtfjädrar märkta i olika färger av bläck som så småningom försvinner för att underlätta identifiering av enskilda fåglar omedelbart efter frisläppandet.

Två nya arter har upptäckts

Forskning stödjer behovet av bevarandeåtgärder för filippinska arter

Av Greg Borzo gborzo@fieldmuseum.org

Forskare har upptäckt två nya arter – en papegoja och en mus – som lever på en liten ö på Filippinerna. Ön Camiguin, är den minsta av Filippinernas öar, landet består av 7000 öar, är känd för att hysa en fågelart och en däggdjursart som är endemisk (en endemisk art förekommer endast i ett område i hela världen). Forskarnas undersökning, som beskrivits i aprilutgåvan av *Fieldiana: Zoology*, en vetenskaplig tidskrift rörande forskning på biodiversitet som publiceras av The Field Museum. Dessa nya upptäckter och den biologiska diversitet som de belägger stärker behovet av bevarandet av det lilla område av naturlig regnskog som fortfarande förekommer på ön. ”Vetskapen om att åtminstone 54 fågelarter och åtminstone 24 däggdjursarter lever på Camiguin och vetskapen om att vissa av dessa arter inte återfinns någon annan stans på jorden får oss att inse hur viktig denna ö är i bevarandetermer” sa Lawrence Heaney, Curator of Animals vid The Field Museum och medförfattare till flera av rapporterna i publikationen. ” För att dessa djur skall kunna överleva måste vi bevara den allt mer minskande regnskog som de lever i”.

Ön var en gång nästan helt täckt av regnskog men år 2001 återstod endast 18 % av skogen, uppgav Heaney. Ytan som täcks av regnskog har fortsatt minska sedan dess, då skogsavverkning, jordbruk och mänskliga bosättningar har fortsatt att minska skogens yta. I själva verket är nu halva ön täckt av kokosnötplantager. ” Filippinerna som en plats med en exceptionell hög nivå av endemiska arter fortsätter att öka och har fått en plats som ett globalt center för biodiversitet, sa Blas Tabaranza Jr., Director för the Terrestrial Ecosystems Project of the Haribon Foundation, en icke statlig bevarande organisation baserad i Manilla. Tabaranza är en medförfattare till flera av Fieldianas publikationer. ”Tråkigt nog så har Filippinerna även kommit att bli notorisk känd för att vara en av de stater som har avverkat mest av sin naturliga tropiska skog.” Forskarna har utsett Camiguins regnskog att vara av globalt nyckelvärde och prioritet för bevarande. Ansträngningar för att bevara den återstående delen av regnskogen, i vilken dessa djur lever, som en nationalpark har pågått under flera år i samarbete med The Field Museum, Haribon Foundation, lokala myndigheter och Filippinernas Departement of Environment and Natural Resources. Camiguins regnskog är inte enbart nödvändig för att skydda hotade arter, som de nyligen upptäckta endemiska arterna. Skogen är även essentiell för den ekoturism som står för en stor del av öns inkomster. Vidare så utgör regnskogen ett ekologiskt stöd till de korallrev som omger ön, rev som är beroende av en låg nivå av utsläpp och slam. Enligt Tabaranza så skyddar regnskogen de vatten som omger öns höga branter och hjälper till att kontrollera erosion av jord och förebygger jordskred. I februari 2006 så medförde ett jordskred att sluttningarna på den intilliggande ön Leyte blev helt kala och skredet utplånade jordbruksbyn Guinsagon och dödade uppskattningsvis 1500 personer.

Camiguin är endast 265 kvadratkilometer stor. Ön har kontinuerligt varit isolerad från sina grannöar, även under istiden då havsytan sjönk med 120 meter under nuvarande nivåer. Denna isolering bidrog till differentieringen av öns djurarter.

Detektivarbete

De två nya arterna kunde upptäckas som ett resultat av nyare och tidigare fält studier. Papegojan är tillhör familjen Colasizi och vars fjäderdräkt utgörs av lysande gröna fjädrar. Strupen och låren är blå och hjässan och stjärten är färgade i brilliant orangerött. Hanar och honor har samma utseende på fjäderdräkten, vilket är ganska ovanligt i denna grupp av papegojor. Beskrivningen baseras på tidigare ostuderade exemplar vid The Field Museum och Delawares Museum of History, exemplar som samlades in under 1960 talet av professor D. S. Rabor. Namnet på den nya arten är *Loriculus camaguiniensis* eller på engelska Camiguin Hanging-parrot.

”Denna beskrivning är baserad på en serie av exemplar som har utgjort en del av The Field Museums samling för nästan 40 år, så vårt arbete lyfter fram värdet av insamling och bevarande av vetenskapligt insamlade exemplar, mycket beroende på att man ofta inte inser värdet av arten (vid insamlandet)” sa Joanna Bates, Curator of Birds och Chair of Zoology vid The Field Museum och även hon är en

medförfattare till en av Fieldianarapporterna. ”Om vi inte hade en serie av exemplar från Camiguin och ytterligare serier av exemplar av representanter för släktet från andra filippinska öar, så skulle vi förmodligen ha antagit att den enstaka fågeln som hade fått i gång vår undersökning, endast var avvikande i sitt utseende, och vi skulle ej haft möjligheten att erkänna den som varande distinktiv.

En av *L. camiguinensis* karakteristika var nyckeln till att identifiera den som en ny art är det faktum att artens fjäderdräkt är relativt blekt färgad jämfört med andra papegojor inom släktet. Detta är i överensstämmelse med den dokumenterade tendensen hos andra isolerade grupper av fåglar, att förlora den bjärta lysande fjäderdräkten (författarens kommentar). Eftersom *L. camiguensis* inte tidigare erkänts som en egen art så är det väldigt lite känt om artens habitat och arten har blivit förbisedd i termer av bevarande. Upptäckten av arten har sporrat intresset för fältstudier vilka är nödvändiga för att fastställa populationens storlek och behov såväl som varande en nödvändig förutsättning för planeringen av bevarandeåtgärder och bevarandeplaner.

Efter att ha tagit del av manuskriptet från Fieldiana så vidtog Thomas Arndt, en tysk papegojentusiast, en resa till Camiguin för att titta på dessa fåglar. Han fotograferade fåglarna och förbereder en publikation rörande hans fynd.

Den nya däggdjursarten är en filippinsk skogsmus som nu identifierats som varande *Apomys camiguiensis*. Den har stora öron och stora ögon, en lång svans och rostbrun päls och den äter uteslutande insekter och frön. Beskrivningen baseras på möss som fångats på ön Camiguin under en biologisk undersöknings resa som Heaney och Tabaranza genomförde under 1994 och 1995, högt uppe på de branta sluttningarna vid en av öns vulkaner. Lokalbefolkningen har tidigare inte känt till musen, dock har de haft kännedom om papegojan på grund av dess värde i handeln med sällskapsdjur. Under 2002 beskrev Heaney, Tabaranza, och Eric Rickart, från Utah Museum of Natural History, en annan art av en skogslevande gnagare, *Bullimus gamay*, från berget Mt Timpong, just det berget där den nya musarten samlades in. En groda (*Oreophryne nana*) fick sitt namn under 1967 och troddes då vara det enda ryggradsdjuret som fanns på ön före undersökningen som utfördes av Heaney och Tabaranza. ”Väldigt få stater i USA, och få länder i Europa, har fyra endemiska arter av ryggradsdjur, vilket tydligt anger varför en liten ö som Camiguin Island förtjänar internationell uppmärksamhet,” sa Heaney. ”Och det är nästan helt säkert att även andra organismer på Camiguin också är endemiska; de har bara inte (anträffats) studerats än.”

Australisk minister försvarar veto mot planerna på en vindkraftsverkpark i större skala **Av Jordan Chong, april 2006**

Den federale miljöministern Ian Campbell sa att han skulle begå tjänstefel om han inte lade in sitt veto mot den föreslagna vindkraftsverksparken i South Gippsland, Australien med en beräknad kostnad om \$220 millioner. Campbell går emot förslaget för att bevara den hotade orangebuks-papegojan (*Neophema chrysogaster*). Men ministern för statsplanering Rob Hulls säger att han ifrågasätter Campbells veto och uppger att beslutet är politiskt motiverat. ”Vindkraftverken dödar fåglar, men de dödar dem i förhållandevis litet antal, vilket är en bra sak, men beträffande just den här specifika platsen och denna specifika fågel så är det bästa oberoende rådet som jag har, är att beslutet (om byggandet av vindkraftsparken) skulle utsätta den här hela arten för en risk (att utrotas i sin helhet), sa mr Campbell till ABC Radio i morse. Medan senator Campbell förnekade att han fört en kampanj på ämnet under senaste valrörelsen, sa Rob Hull att senatorm visst hade skrivit brev angående McMillans grundlagsförslag i ämnet. ”Detta är ett politiskt beslut som har tagits för att stoppa en investering om \$220 millioner i ett vindkraftsverkprojekt och lokala arbeten, till förmån för en, teoretiskt sett, död papegoja om året,” sa mr Hull. Enligt en rapport från en konsult som lagts fram av den federala regeringen, har aldrig någon orangebukad papegoja varit synlig i närheten av platsen Bald Hills och chansen att en papegoja skulle träffa turbinbladen skulle vara ”mycket små, till och med nästan omärkbara, jämfört med den naturliga

mortaliteten". "En miljöminister som ignorerade denna rapport skulle enligt min uppfattning göra en dålig sak för miljön" sa mr Campbell. "Jag är av den uppfattningen att miljöministern, vilket jag ju är, inte kan fatta något annat beslut". När han i går citerade the Environment Protection and Biodiversity Conservation Act, så avtog mr Campbell den delstatliga regeringen i delstaten Victorias tillstyrkande av planerna på vindkraftverksparken vid Bald Hill, i närheten av Tarwin Lower, och baserade detta på att beslutet skulle kunna påverka den hotade papegojan. Bolaget bakom förslaget vid Bald Hill, Wind Power, sa att beslutet var "fullständigt oresonabelt" och skulle komma att medföra att företag avstår från att investera i infrastruktur- projekt i regionala områden och i områden på landsbygden. Tim Le Roy, talesman för bevarandeorganisationen the Tarwin Valley Coastal Guardians, uppgav att de flesta lokalinvånarna skulle bli förtjusta över ett förbud. " Det samlades in över 1500 namnunderskrifter mot förslaget" , sa han.

Mr Broadbent beskrev beslutet som en vinst för lokalbefolkningen. " Om folk verkligen vill placera vindkraftverk i känsliga områden, så borde de verkligen ta och närmare studera hur lokalbefolkningen kommer att reagera på förslaget" sa han.

theage.com.au med Liz Minchin, Nassim Kadem och Peter Kerr www.theage.com.au

Ett fågelprojekt är på gång att lanseras 18 april, 2006

Ett stort initiativ riktat mot att rädda hotade fågelarter på Fiji och andra öar i Stilla Havet kan komma att lanseras nästa år. Projektet kommer att få ekonomiskt stöd från England, konfirmerade managen för BirdLife Internationals regionala program i Stilla havet, Don Stewart. Han uppgav att vinster från årets British Birdfair kommer att användas till att lansera ett regionalt projekt i syfte att rädda hotade papegojarter på Cooks Island, Fiji, Franska Polynesien och Nya Caledonien. " British Birdfair är det största ornitologiska arrangemanget i världen, uppgav mr Stewart. Arrangemanget som avhålls i England i augusti varje år och som lockar runt 20 000 besökare och 300 utställare går av stapeln över en tredagarsperiod. Temat för i år kommer att vara "Rädda papegojorna i Stilla havsområdet och där den totala vinsten beräknas bli upp mot £200 000 och denna summa kommer att överlämnas för att bekosta detta Stilla havsprojekt som kommer att starta tidigt under år 2007. Fokus kommer att läggas på att vidta åtgärder mot inträngande främmande arter, framförallt genom att vidta åtgärder för att utrota råttor på öar där de är kända för att vara orsaken till en allvarlig minskning i papegojors population. BirdLife International är ett världsomspännande partnerskap av icke statliga organisationer som arbetar tillsammans för att skydda diversiteten med betoning på fåglar och människor. Partnerskapet arbetar i 100 länder över hela världen och är närvarande i Stilla havsområdet i Australien, Cooks Island, Fiji, Franska Polynesien, Nya Zeeland, Palau och Samoa.

Ny hemsida på Internet

En innovativ ny hemsida på Internet, www.iloveparrots.com har nyligen startats för att ge papegojälskare möjligheten att ta del av en on-line gemenskap, hitta råd om skötsel av papegojor och handla mat och accessoarer on-line. Hemsidan som skapats av Lynne Boon och Jennifer Smith har startats för att möjliggöra för papegojälskare att ha tillgång till ett forum on-line där de kan träffa andra papegojofans och dela med sig av varandras gemensamma intresse. Artiklar som nu finns på hemsidan fokuserar på faror för papegojorna och hur man kan uppmuntra lek. För att få råd om skötsel av papegojor och svar på papegojrelaterade frågor, logga in på www.iloveparrots.com

Ett elföretag i Texas, USA försöker besegra parakiter som bygger bon Av Julia Glick

Frustrerade över parakiter som idogt bygger stora bon på kraftledningsstolpar, så har elföretag i stort sett prövat allt för att stoppa de söta gröna fåglarnas framfart. Företagen har använt kemiska medel i avskräckningssyfte, de har använt laser och falska predatorer och man har till och med dödat några

parakiter, något som fick fågelälskare att skrika högt. Nu försöker ett elföretag i Texas en ny väg att nå framgång genom att bygga en 12 meter hög plattform i närheten av kraftledningsstolpar för att försöka lur bort munkparakiterna från elstolparna och den känsliga utrustningen som finns på dem. Företaget, TXU Electric Delivery hoppas att andra företag eventuellt kan anta deras idé, men än så länge så har parakiterna vägrat att lämna sitt ursprungliga bo. ”De har träd överallt omkring dem, och nu har de även plattformen, men de föredrar kraftledningsstolpen” s en taleskvinna, Carol Peters nyligen, samtidigt som ca 40 st limegröna fåglar tjattrad högt och ignorerade den nya tilltänkta boplatsen. Arbetare har till och med placerat grenar till bobygge på plattformen, men fåglarna tog med sig bomaterialet till sin gamla boplats. I Connecticut, USA har dessa fågelbon förorsakat så många som 12 strömavbrott och fyra bränder sedan 1998 uppgav Al Carbone, en talesman för elföretaget United Illumination. Förra året så överlämnade elföretaget över 190 st infångade fåglar till U.S. Department of Agriculture för att avlivas. Expert är av den uppfattningen att, munkparakiten som är en liten papegoja från Sydamerika, kom till USA under 1960 talet då några smet från transportlådor. Många stater i USA betraktar nu arten som en invaderande art och förbjuder folk från att mata eller på annats sätt sörja för artens vällävnad. Ingen vet med säkerhet varför de föredrar att häcka i elektriska kopplingsstationer och kraftledningsstolpar. Bona kan bli så stora som i storlek med en liten bil och kan inkludera flera olika avdelningar för stora flockar, uppger Mattie Sue Athan, en konsult som specialiserat sig på papegojors beteende och som har skrivit flera böcker om arten. Men fåglarna har även fått en lojal skara av anhängare som beundrar deras klokhet och den klick av tropisk färg som de medför i det urbana området. Fågelskådare i Edgewater, New Jersey USA, säljer t-shirts, kalendrar och andra saker med inriktning på parakiterna, och en man i New York har guide turer till fåglarnas häckningsplatser på Brooklyn. ”Det är svårt att argumentera mot deras utseende och de är söta och attraktiva fåglar” uppgav Peters. ”Men de häckar i känslig utrustning som bidrar till en viktig funktion och service.”

Associated Press Writer 4 maj 2006

Papegojor bakom galler under ett vårdnadsärende

Av Ayindi O Chase 27 april 2006

Buenos Aires, Argentina – En papegoja har tillbringat fem dagar hos polisen under fängelseliknande former under en vårdnadstvist. Två granna, Jorge Machado och R. Vega som diskuterat frågan om vem av dem som ägde fågeln och de hamnade i en bitter tvist om vårdnaden av fågeln. Domare Osvaldo Carlos, som i ett försök att lösa det ovanliga ärendet beordrade att papegojan skulle sättas i fängelse tills han uppgav namnet på sin ägare. Det tog fem dagar men slutligen sa fågeln vid namn Pepo, Machados namn och brast sedan ut i hejarramsan för Machados favoritlag i fotboll San Lorenzo. Machado uppgav ” Jag visste att han inte skulle svika mig, han är en riktig vän och vi hejar på samma lag i fotboll”.

www.allheadlinenews.com

Papegojor i det vilda

Camiguin Hanging Parrot *Loriculus camiguinensis*

Som beskrivet i PsittaNytt så förekommer denna nyligen beskrivna art endast på Filippinerna och där på ön Camiguin Island. Denna lilla ö är särskilt rik med avseende på biologisk diversitet men också i en alltmer ökande takt, hotad av skogsavverkning, jordbruk och mänskliga bosättningar.

Foto av Thomas Arndt, Courtesy of The Field Museum